

[Bendix.]

debatten skulle undgå at tilsløre noget, og jeg hæftede mig også ved, at hr. Morten Lange på et tidspunkt i sin tale sagde, at dette drejede sig om, hvordan Danmark skulle placere sig i verden, eller det drejede sig i det mindste også om, hvordan Danmark skal placere sig i verden. Her må jeg oprigtig talt sige, at jeg finder ikke, det er nogen fordel, at mindretallet, også hr. Morten Lange, ind i denne diskussion i realiteten har bragt spørgsmålet om Finlands specielle udenrigspolitiske stilling. Vi bliver nødt til at spørge, hvad der egentlig ligger bag dette, at man ønsker at gøre Kekkonen til ankermand eller krumtap i diskussionen om, hvilke nordiske muligheder der nu foreligger. Er det sådan, at mindretallet har den opfattelse, at Kekkonen med sine udtalelser åbner en mulighed for et videre nordisk samarbejde, skal han dermed gøres til ankermand, og er det tanken, at Danmark ved at binde sig til den udenrigspolitiske linje, som præsident Kekkonen står for, skal søge henimod en udenrigspolitisk placering, som kan sammenlignes med den udenrigspolitiske placering, Finland har?

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Ja, egentlig skulle det næsten være for tre korte bemærkninger, jeg skulle have ordet, men jeg skal gøre det kort. Det glæder mig at konstatere, at hr. Erhard Jakobsen har fundet ud af, at de meget gammeldags og konservative østblokklande endnu integrerer. De er jo også meget, meget gammeldags i hele deres udviklingssæt. Vores italienske kommunistven skal altså gå til Canossa for at være anstændig i Italien; det kan jeg også godt forstå, det kan man jo være nødt til.

Hr. Knud Damgaard vil jeg meget gerne ved lejlighed diskutere spørgsmålet om foreningen med, men hvis man lagde særlige afgifter på enkelte industrier inden for De europæiske Fællesskaber, ville det have samme konkurrencemæssige virkning over

for den konkurrence, man dér er i, som det vil have, hvis man gør det på national basis — rent bortset fra at chancerne for at blive enige om disse foranstaltninger åbenbart er særdeles svage.

Hvad angår hr. Bendix' spørgsmål: jeg kan ikke huske, jeg nævnte hr. Kekkonens navn, men det er muligt. Jeg kan blot sige så meget, at jeg sagde, at nordisk samarbejde er noget, der opstår af nød, fordi vi ikke kan lade være med det, og det var den drivkraft, jeg så frem til. Jeg tror ikke, at vi i den anledning kommer i den, skal vi sige særlige udenrigspolitiske situation, som Finland er i. Jeg vil derimod sige, at vi aflaster den særlige udenrigspolitiske situation, Finland er i, bedst muligt ved at skabe et nordisk samarbejde med Finland som deltager. Jeg tror, det giver Finland en større frihedsgrad, end hvis vi blot lader Finland ligge, hvor det nu engang er, og lader Kekkonen sige, hvad han nu engang siger.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (*Ivar Nørgaard*): Når jeg har bedt om ordet på dette tidlige tidspunkt af debatten, skyldes det flere forhold. For det første har jeg på regeringens vegne lovet, at vi ville give oplysninger om vor foreløbige gennemgang af personaleønskerne, og det mener jeg burde kunne indgå i debatten og måske medføre, at man undgik visse fejlforståelser af personalebehovet.

For det andet synes jeg, det er rimeligt, at også svaret til ordførerne kunne indgå i debatten, navnlig da jeg er blevet oplyst om, at der har indtegnet sig 37 talere, som jeg formodentlig også skal svare nogle af i hvert fald.

Endelig finder jeg, at det vil være rimeligt at komme med nogle kommentarer til mindretalsudtalelsen i betænkningen.

Hvad først angår ordførerne, har jeg kun en enkelt bemærkning til hr. Stetter. Jeg skal helt forbigå hr. Stetters angreb på statsministeren og regeringen for letsindighed og uansvarlighed, men kun på ét punkt be-